

ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ γνωστός κομματικός παράγοντας και με επέληξε πραγματικά λέγοντά μου: «Κάθεσαι και ασχολείσαι αν οι καρεκλοκένταυροι Πρόεδροι των Οργανισμών μας τα βρουν μεταξύ τους για να φτιάξουν το «Μέγαρο Ελλήνων» και γιατί πρέπει να το φτιάξουν και που θα το φτιάξουν και άλλα κουφαρέξαλα, σε μια στιγμή που τα αδέρφια μας στην Ελλάδα δίνουν αγώνα επιβίωσης».

ΟΤΙ στην Ελλάδα Αγαπητέ Συμπατριώτη υπάρχει φτώχεια εκτεταμένη και συνεχώς επεκτεινόμενη δεν το αρνείται σχεδόν κανείς. Με ατέλειωτο ταξίδι μέσα στο «τούνελ της Βάρβαρης και απάνθρωπης λιτότητας» μπορεί να παρομοιαστεί πλέον η οικονομική ζωή της Δόλιας Πατρίδας μας και ας είναι καλά τα συσσίτια των Δήμων και της Εκκλησίας. Θα μου πείτε, πως ζουν οι συμπατριώτες μας στην Ελλάδα; Πολλοί ζουν με δανεικά και ψωνίζουν «βερεσέ»; Ακόμα χειρότερα περνούν οι συνταξιούχοι με τις εξευτελιστικές πλέον μετά τη μείωση συντάξεις, ενώ σε απελπιστική κατάσταση βρίσκονται οι άνεργοι, που σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο. Άκουσαν άκουσαν, αδυνατούν οι Συμπατριώτες μας στην Ελλάδα να σπουδάσουν τα παιδιά τους και τρέμουν στο ενδεχόμενο μιας αρρώστιας. Ποιός δεν πάσχει Αγαπητέ μου Αναγνώστη, όταν βλέπει τους Συμπατριώτες μας στην Ελλάδα να υποφέρουν γιατί υπάρχουν μέρες που δεν έχουν ούτε για έναν καφέ και να βλέπουν τα παιδιά τους να σκαλίζουν στους σκουπιδοτενεκέδες μήπως βρουν κάνεια χιλομαστημένο αποφάγι για να κορέσουν την πείνα τους;

ΞΙΣΟΥ όμως σημαντικό, Αγαπητέ Αναγνώστη, είναι και το μόνιμο ερώτημα της Παροικίας μας: Πού θα καταλήξει ο Έλληνας Μετανάστης;

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Έργα όχι Λόγια

Γιατί από την απάντησή του θα εξαρτηθεί αν θα επιβιώσει το Ελληνικό στοιχείο στην Αυστραλία ή όχι. Και αυτό γιατί οι τελευταίοι Μετανάστες της μαζικής μετανάστευσης, αυτοί που ήρθαν στις παραγωγικές πυλικίες αποτελούν σήμερα την Παροικία των 65άρων που είναι και η μεγαλύτερη πλειοψηφία των σημερινών Οργανισμών μας. Σύντομα –αδύνατον να το αποφύγουν –όλοι θα έχουν παραδώσει τις Δραστηριότητες που έχουν σε Νεότερους για να συνεχίσουν το έργο. Από εδώ όμως αρχίζει να γίνεται ζοφερό το μέλλον της Ελληνικότητάς μας. Διότι οι περισσότεροι Διοικούντες τους

Οργανισμούς μας, που είτε δεν βρίσκουν ή δεν θεωρούν άξιους κανέναν Νεότερο για να παραδώσουν τις Κοινοτικές τους Δραστηριότητες, θα τις εγκαταλείψουν αφού «το γήρας ου μόνον έρχεται» και όποιος προλάβει τον Κύριο είδε.

ΑΥΤΟ το ξέρουν όλοι οι Διοικούντες τους Οργανισμούς μας, αλλά πολλοί φοβούνται να το σκεφτούν λογικά. Αποτέλεσμα ότι με μια δεκαετία ζωής ακόμα στις πολλές Οργανώσεις της Παροικίας μας με τις γνωστές Διοικήσεις και ακόμα δεν έχει γίνει μια βασική αρχή για κάτι Κοινό και Μεγάλο. Χρόνια τώρα που παρακολουθώ την αφετηρία των Παροικιακών

μας Οργανισμών, αυτό που έχω παρατηρήσει είναι ότι ενώ έκινούν με μεγάλους οραματισμούς και όνειρα, στο τέλος καταλήγουν στα κλειστό γκέτο του «εμείς και εμείς». Ενώ οι αρχικές εξαγγελίες μιλούν για διατήρηση της Γλώσσας μας, Μέρψια της Νεολαίας, για Πολιτιστικό Κέντρο και Πολιτιστική δράση, για να καταλήξουν στο τέλος στα κάθε τόσο και λιγάκι μπαρμπακιού με σουβλάκια, κοντοσούφλι και κρασοκατάνυχη. Κάθε χρόνο έχει καθιερωθεί και η ετήσια χοροεσπερίδα με τα λαχεία και τις δημοπρασίες ειδών που προσφέρουν μερικοί επιχειρηματίες, αλλά και απλοί συμπατριώτες μας. Το ερώτημα όμως εδώ είναι: Ποιο θα είναι το τέλος του Ελληνισμού όταν πεθάνουν οι συμερινοί 65άροδες που αποτελούν και τις περισσότερες Διοικήσεις των Οργανισμών μας, τι θα μείνει πίσω σαν Ορόσημο στα Παιδιά μας της Τρίτης Χιλιετίας για να διαιωνίζεται η Ελληνικότητά μας;

ΟΦΕΙΛΟΥΝ οι Διοικούντες τους Οργανισμούς μας να συνειδηποιήσουν, όσοι ακόμα δεν το έχουν συνειδηποιήσει, ότι οι γέροι πεθαίνουν και αυτός είναι ο κανόνας της ζωής. Μόνο τα Έργα μένουν να λένε τη ζωή τους και να εικονίζουν τη διορατικότητά τους. Τα λόγια, η διασκέδαση και τα Προεδριλίκια είναι για τούπη την πρόσκαιρη και σύντομη περαστιά μας από τη Γη. Όχι αύριο, όχι μεθαύριο, ΤΩΡΑ είναι καιρός να κάνει κάτι η Παροικία μας σαν σύνολο, διαφορετικά χάθηκε το τρένο και όλα θα πάνε αδικοχαμένα. Και χωρίς να ισχυρίζομαι ότι έχω θρεπτη τη λύση, μόνο αν συνενωθούν τα σπιτάκια των Οργανισμών μας κάτω από ένα Έργο Κοινό και Μεγάλο που θα μείνει για πάντα σαν Ορόσημο στα Παιδιά μας της Τρίτης Χιλιετίας, τότε μόνο μπορούμε να ελπίζουμε για τη διαιώνιση της Ελληνικότητάς μας.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555